

Gresa i tomme

© Roger Karlén 2005 © Musik: Jesper Andersson 2006

Dä' hadde gått tre måna'r, tre ve'ker å' tre da'r
Sen sogga' va' hos galten, så lita' nätt å' gla'r
Ho' va' så bre'r å' stinner, å' tjåsta' dar ho' lå'
Å' bonnen va' nervöser, um hur dä' sulle gå

Di' hade var't te' galten, så tonger, tjock å' bre'
Nu geck'en kring å' grunna, um stia räckte te'
Mä' alla desse greser, han sulle hu'sa sen
Dä' s'ulle bli menst femt'an, men dä' ble' bare en

//Men dä' va' 'la för gôtt, att dä' ändå ble' nôtt
s'att sogga' ´ schlapp gresa i i tomme//

Han grunna' så pass vida, på va' sum ha'dde skett
Han gruva' säk förtvivlad, va' kunn'e ha gått snett
Då mindes han att far hans, berättat um en galt
Sum varje da' ble' skenka, så remmad go' å' salt

För dä' va' asagalten, sum fötts på n'utt igen
Han hette la' Särinner, um i' minns hôn'um än
Dän störste ut'å galta', sum har beträ'tt vår jorl'
Han lagder ble' var medda', på Valhalls mata'borl'

//Men dä' va' 'la för gôtt, att dä' ändå ble' nôtt...//

Först kum den hemske Oden, mä' ena ögat väck
Sen följde lelle Balder, som sjöng så gla'r å' käck
Di' velle hämta gresen, för dä' va' matada'gs
Mot-velli't lämna'n bort'en, för'n velle va' te' la'gs

Di' bjö'n å' följa mä' dum, te' bords i fest å' glam
Istä'ert ble' han väckter å' tru'net sum stack fram
I sti'a bonnen sômnat, mä' gresen mot sett ben
å' grömta så förnöjder, hans nu'e ögonsten

//Men dä' va' 'la för gôtt, att dä' ändå ble' nôtt...//

Han ä' så sällskapssjuker, hans lelle vackre gres
Di' legger där i halmen, å' sjonger när di' ses
Mä' bonnens grova stämna, varenda män'scha hör
å' lelle granne gresen, han grömtar mä' i kör

Nu har dä' gått tre måna'r, tre ve'ker å' tre da'r
sen gresen kum te' varla, å' bonnen ble' så gla'r
Sist sogga va' hos galten, ho' ba' um enkelt skôtt
en ensam gresakulting, i kullen räcker gôtt

//Men dä' va' 'la för gôtt, att dä' ändå ble' nôtt...//